

ster, at han pr. Instinkt — han regner i det hele taget ikke med Tal, han har et sikkert Instinkt — kunnet skønne, at det fordelagtigste for Staten var, at man nu tog det nye Garnisonssygehus i Brug.

Jeg vil i den Forbindelse erindre den højtærede Forsvarsminister om, hvad han udtalte, da han ikke var Forsvarsminister men var et almindeligt Medlem af dette høje Ting- og stod paa et kritisk Stade. Da udtalte han ved Finanslovens første Behandling: „Saa vidt jeg har kunnet sætte mig ind i Sagen, vil dette Sygehus være alt for stort til Hæren i den kommende Tid, og det vil tynde meget haardt paa Budgettet, hvis Hæren skal drive dette Sygehus. Det maa kunne lade sig gøre for ikke alt for store Midler at bygge paa det nuværende Epidemihospitals Grund, saa man der kan faa baade et Epidemihospital og et almindeligt Garnisonssygehus“.

Nu vil den højtærede Forsvarsminister maaske sige, at det var ogsaa pr. Instinkt, og at han ikke den Gang havde det rette Instinkt, det har han først faaet senere. Det skal jeg ikke udtale mig om og ikke analysere; men jeg vil kun gøre opmærksom paa, hvorledes den højtærede Minister tidligere har set paa denne Sag, og at det nye Garnisonssygehus er alt for stort til den Garnison, vi har her i Hovedstaden, er ganske uomtvisteligt.

Derfor var Forholdet ogsaa dette, at da Hærlovene behandledes her i Rigsdagen i 1921—22, foreslog selve det Udvalg, der behandlede Hærlovene, at det nye Garnisonssygehus skulde overgaa til civil Brug, overgaa til Finansministeriet, og dette vedtog Rigsdagen. Baade Folketing og Lands- ting vedtog det, men Forslaget blev ikke ophøjet til Lov, fordi det var kædet sammen med Ekspropriationsbestemmelser i Anledning af, at man skulde bygge nye Kaserne, og dette blev der gjort Indsigelse imod i Henhold til Grundlovens § 80; Følgen deraf var, at Garnisonssygehuset ikke kom til at overgaa til Finansministeriet. Var denne Indsigelse ikke blevet gjort, havde det for længe siden været Lov, at det nye Garnisonssygehus ude paa Nørre Fælled skulde overgaa til Finansministeriet. Og ikke nok med, at Folketingsudvalget foreslog dette, men Forsvarsminister Klaus Berntsen foreslog det i næste Rigsdagssamling. Nu maa vi da gaa ud fra, at han har haft et saadant Kendskab til det, han havde med at gøre, at han kunde begrunde, at han stillede dette Forslag paa ny overfor Rigsdagen, at nu skulde det nye Garnisonssygehus overgaa til

civil Brug, fordi Garnisonen ikke havde Brug for det.

Det er det faktiske denne Sag vedrørende. Det er dette, at vi har et alt for stort nyt Sygehus til den Militærstyrke, der ligger i København, at vi har et alt for stort Marinehospital, idet der ikke tilnærmelsesvis er Brug for det Marinehospital, vi har, og at vi ogsaa har et alt for stort Epidemisygehus, der ligger lige ved Siden af det nye Garnisonssygehus. Endelig er Forholdet dette, at vi har to saa at sige nye Militærhospitalet liggende i Roskilde og Helsingør; det i Roskilde er til 60 og det i Helsingør til 70—80 Patienter. (*Indenrigsministeren*: [Kragh]: Helsingørs er da ikke nyt). Den højtærede Indenrigsminister siger, at Helsingørs Hospital ikke er nyt. Jeg sagde ogsaa „saa godt som nye Hospitaler.“ Det i Roskilde er fuldkommen nyt, og det i Helsingør er i enhver Henseende et udmærket Hospital. Det er forsømt som saa mange andre af de Bygninger, Krigsministeriet ligger inde med; fordi det raader over meget mere, end det har Brug for og kan holde vedlige, men det er et i enhver Henseende brugeligt Hospital, som for en lille Sum kan sættes i fuldt moderne Stand.

Men dertil kommer, hvad den højtærede Forsvarsminister ganske forbigik, men det ærede Medlem Hr. Pitzner nu har gjort opmærksom paa, at naar man i det hele taget saa indgaaende har drøftet dette Spørgsmaal i den Kommission, der har været nedsat, skyldes det ikke mindst den Omstændighed, at Københavns Kommune har tilbudt paa Forhaand at ville belægge omtrent Halvdelen af de Sengepladser, der er i det nye Garnisonssygehus, og betale dem efter en Ordning med Staten, uanset om Kommunen havde Brug for dem eller ikke; men Københavns Kommune *har* Brug for dem, idet den ikke kan huse alle sine Patienter paa 6te Afdeling, der nu, som bekendt, er Undervisningssted for Rigshospitalet. Desuden har Københavns Amt udtalt Ønske om at faa, hvad Københavns Kommune ikke havde Brug for, saaledes at Halvdelen af de Sengepladser, der er i det nye Garnisonssygehus, paa Forhaand er sikret afhændet til Københavns Kommune og til Københavns Amt.

Rigshospitalet har stillet meget stærke Krav om at faa en neurologisk Afdeling, og alle i Udvalget har erkendt, at dette er nødvendigt. Den højtærede Forsvarsminister ved, at dersom hans Plan nu skal gennemføres, betyder det, at der skal stilles ca. 2 Mill. Kr. til Raadighed til Udvidelse af Rigshospitalet. Dette Beløb, ca. 2 Mill. Kr.,